ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1945

Vyhlásené: 30.10.1945 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

105.

Dekret presidenta republiky

ze dne 4. října 1945

o očistných komisích pro přezkoumání činnosti veřejných zaměstnanců.

K návrhu vlády a po dohodě se Slovenskou národní radou ustanovuji:

§ 1.
Osobní rozsah.

(1) Ustanovení tohoto dekretu platí, pokud z odstavců 3 až 5 nevyplývá něco jiného,
A. pro zaměstnance v činné službě

a) státu,

b) svazků územní samosprávy, jakož i jiných veřejnoprávních korporací a nadací,

c) ústavů, podniků, fondů a zařízení, jež náležejí subjektům uvedeným pod písm. a) a b) nebo jsou jimi spravovány,

d) na něž se vztahuje zákon ze dne 24. června 1926, č. 104 Sb. (učitelský zákon), bez ohledu na to, zda jsou v služebním (pracovním) poměru veřejnoprávním nebo soukromoprávním (smluvním);

B. pro příjemce veřejných odpočivných nebo zaopatřovacích platů (provizních platů), popřípadě čekatelného; dále darů a penzí z milosti a odpočivných (zaopatřovacích) platů povolených podle volné úvahy,
pokud tyto osoby jsou české, slovenské nebo jiné slovanské národnosti.

(2) Kde tento dekret užívá v dalších ustanoveních slova zaměstnanec, rozumějí se tím, pokud není výslovně jinak stanoveno, osoby uvedené v odstavci 1.

(3) Pro soudcovské úředníky platí ustanovení §§ 2 a 3 a přiměřeně též § 15 odst. 6, § 23 odst. 1 a § 24, ať již jsou v činné službě či ve výslužbě. V ostatním platí pro ně, zejména pokud jde o řízení, ustanovení zákona ze dne 21. května 1868, č. 46 ř. z. Kárný senát u nejvyššího soudu a nejvyššího správního soudu může však býti též složen z 5 členů soudu, které zvolí plenární shromáždění členů soudu, zejména tehdy, bylo-li by složení tohoto senátu podle předpisů v tomto směru platných spojeno s obtížemi. Zvoleni jsou ti, kdož obdrželi poměrně nejvíce hlasů. Týmž způsobem se zvolí 5 náhradníků. Senátu předsedá služebně nejstarší člen. Náhradníci nastupují za členy senátu, kteří se jednání nemohou zúčastniti, podle služebního pořadí. Výsledku předběžného šetření podle § 15 odst. 6 smí býti použito toliko tehdy, provedl-li šetření soudce (člen soudu). Soudci, kteří provedli předběžné šetření, nemohou býti členy senátu zvoleného podle předchozího odstavce.

(4) Ustanovení tohoto dekretu se nevztahují na vojenské gážisty z povolání nebo vojenské gážisty ve výslužbě.

(5) Řízení o přezkoumání činnosti zaměstnanců nositelů veřejnoprávního sociálního pojištění se upraví podle obdoby tohoto dekretu zvláštním řádem o zřízení očistných komisí pro tyto zaměstnance. Řád tento vyžaduje schválení ministerstvem ochrany práce a sociální péče.

§ 2.
Stihatelná činnost.

(1) Zaměstnanec, který v době nesvobody porušil věrnost vůči Československé republice, nebo českému nebo slovenskému národu, popřípadě se prohřešil proti národní cti, anebo proti povinnosti národní soudržnosti vůči příslušníkům českého nebo slovenského národa, dopouští se služebního přečinu a trestá se - bez újmy soudního stíhání - podle předpisů tohoto dekretu.

(2) Za činnost ve smyslu odstavce 1 se považuje zejména:

a) přihlášení se k německé nebo maďarské národnosti,

b) politická spolupráce s Němci nebo Maďary (např. členství ve Vlajce, Rodobraně, Úderných oddílech Hlinkovy gardy, dále převzetí a horlivé vykonávání funkce ve Svazu pro spolupráci s Němci, České lize proti bolševismu, Kuratoriu pro výchovu české mládeže, Hlinkově slovenské ludové straně, Hlinkově gardě, Hlinkově mládeži, Německo-slovenské společnosti a v jiných fašistických organizacích podobné povahy, jichž účelem bylo šířiti nacistickou ideologii a udržovati mocenské postavení Němců, Maďarů a českých a slovenských zrádců),

c) propagování, obhajování, vychvalování nebo podpora nacismu, fašismu nebo antisemitismu,

d) schvalování, podpora nebo obhajování projevů nacistů, fašistů a českých nebo slovenských zrádců,

e) odborná spolupráce s Němci, Maďary a s českými nebo slovenskými zrádci, přesahující meze průměrného nařízeného výkonu (iniciativní a mimoslužební návrhy, příkazy na zvýšení pracovní výkonnosti apod.),

f) ucházení se o povýšení, vyznamenání, odměny a jiné výhody u německých nebo maďarských úřadů a funkcionářů (např. Heydrichova zotavovací akce),

g) zneužívání postavení na vedoucím místě k získání nebo zabezpečení osobního prospěchu na úkor podřízených,

h) společenský mimoslužební styk s Němci nebo Maďary (na honech, společenských večírcích apod.),

ch) poskytování úplat okupantům nebo poskytování nebo opatřování jiných výhod, naturálií apod. k dosažení osobního prospěchu v úřadě,

i) skládání zkoušek na německých (maďarských) školách, zapsání (posílání) dětí pod 18 let do německých (maďarských) škol,

j) veškerá jiná spolupráce s okupanty směřující k posílení nebo upevnění okupantského režimu.

§ 3.
Tresty.

(1) Za činnost uvedenou v § 2 odst. 1 trestají se provinilí zaměstnanci podle tíže poklesku a stupně provinění:

A. jsou-li v činné službě,

1. důtkou,

2. vyloučením z postupu do vyšších stupňů služného (vyššího adjuta, platového nebo mzdového zařazení) nejdéle na dobu tří roků,
3. zmenšením služného (části platu mu odpovídající) nejdéle na dobu tří roků a nejvýše o 50 %,
4. přeložením (trvalým odvelením) na jiné služební místo; k zostření tohoto trestu se s ním může spojiti vyloučení z postupu do vyšších stupňů služného (vyššího adjuta, platového nebo mzdového zařadění), nebo zmenšení služného (části platu mu odpovídající) obdobně podle ustanovení pod č. 2 a 3. Náhrada stěhovacích nákladů anebo jiných náhrad spojených s přeložením, nepřísluší,
5. přeložením do dočasné nebo trvalé výslužby; s tímto opatřením se může spojiti trvalé nebo dočasné snížení odpočivných (zaopatřovacích) platů, nejvýše o 50 %,
6. propuštěním ze služebního (pracovního) poměru; toto propuštění má za následek ztrátu služebního místa a všech nároků odpočivných a zaopatřovacích pro zaměstnance a jeho rodinné příslušníky;

B. jsou-li příjemci

a) veřejných odpočivných (zaopatřovacích) platů, popřípadě čekatelného
   1. důtkou,
   2. dočasným nebo trvalým snížením odpočivných platů nebo čekatelného nejvýše o 50 %,
   3. dočasným nebo trvalým odnětím odpočivných platů nebo čekatelného,
   4. ztrátou všech práv, které plynou ze služebního poměru a všech nároků na odpočivné (zaopatřovací) platy (čekatelné) pro zaměstnance a jeho rodinné příslušníky,
b) veřejných zaopatřovacích platů (vdovských a sirotčích penzí, příspěvků na výchovu), dále darů a penzí z milosti a odpočivných (zaopatřovacích) platů, povolených podle volné úvahy, tresty přiměřeně podle ustanovení písm. a) č. 2 a 3.

(2) Doba, na kterou se vztahuje trest podle odstavce 1, A, č. 2, 3 a 4, se nezapočítává do platového (mzdového) postupu a po tuto dobu je vyloučeno jmenování zaměstnance.

(3) Mělo-li by propuštění zaměstnance podle odstavce 1 písm. A, č. 6 za následek prokazatelně ohrožení výživy jeho nebo jeho rodinných příslušníků, může se postupovati obdobně podle § 98 zákona ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z. (služební pragmatiky), a obdobných předpisů. Totéž platí přiměřeně i pro příjemce odpočivných (zaopatřovacích) platů.

(4) Pro posouzení otázky, zda se má postupovati podle odstavce 1 písm. A nebo B, je rozhodující stav, který je v době uložení trestu.

§ 4.
Zřízení a příslušnost očistných komisí.

(1) K provedení řízení podle tohoto dekretu se zřizují:

1. očistné komise pro veřejné zaměstnance (v dalším jen očistné komise) při okresních národních výborech v sídle krajských soudů s výjimkou Prahy a Brna, kde se zřizují při zemských národních výborech; v Bratislavě se zřídí očistná komise při orgánu, jejž určí Slovenská národní rada, a v Moravské Ostravě při expozituře moravskoslezského zemského národního výboru,
2. vrchní očistné komise pro veřejné zaměstnance (v dalším jen vrchní očistná komise) pro obvod zemí České a Moravskoslezské při ministerstvu vnitra v Praze a pro obvod Slovenska při pověřenictvu Slovenské národní rady pro věci vnitřní v Bratislavě.

(2) Očistné komisi při okresním národním výboru přísluší stíhati zaměstnance v činné službě, kteří měli dne 5. května 1945 své úřední působiště v obvodu příslušného krajského soudu, a

příjemce odpočivných (zaopatřovacích) platů (provizních platů, čekatelného), kteří měli v tomto soudním obvodu v uvedený den své trvalé bydliště.

(3) Očistné komisi při zemských národních výborech přísluší stíhati zaměstnance v činné službě, kteří měli dne 5. května 1945 trvalé úřední působiště v obvodu krajského soudu v sídle příslušného zemského národního výboru, a příjemce odpočivných (zaopatřovacích) platů (provizních platů, čekatelného), kteří měli v tomto soudním obvodu v uvedený den své trvalé bydliště.

(4) Ukáže-li se toho potřeba, může ministr vnitra vyhláškou, uveřejněnou ve Sbírce zákonů a nařízení, zříditi očistnou komisi i v jiném místě a stanoviti její územní obvod.

(5) Očistné komise jsou příslušné i tehdy, dopustil-li se obviněný provinění jemu za vinu kladeného v jiném dřívějším služebním poměru nebo ještě před vstupem do služebního poměru, případně před přiznáním zaopatřovacích platů.

(6) Vrchní očistné komise rozhodují jako odvolací stolice a ve sporech o příslušnost mezi jednotlivými očistnými komisemi.

(7) Věcné potřeby očistných (vrchních očistných) komisí dodají a kancelářské práce obstarají úřady, u nichž jsou zřízeny. Tyto úřady hradí též náklady řízení, pokud se jejich náhrada neuloží obviněnému (§ 20, odst. 3). Tyto úřady ustanoví též z úředníků právní služby jim přidělených nebo k tomu účelu přikázaných zapisovatele pro řízení před očistnými komisemi. Na zapisovatele se vztahuje obdobně ustanovení § 9, odst. 3.

§ 5.
Složení očistných komisí.

(1) Očistné komise jednají a usnášejí se v senátech, jež se skládají z předsedy očistné komise nebo jeho náměstka a dvou přísedících. Při jejich složení jest dbáti toho, aby předseda a jeden přísedící byl práva znalý. Nejméně jeden člen očistné komise buď vzat z onoho oboru veřejné správy a, pokud možno, z oné zaměstnanecké kategorie (skupiny), k nimž náleží obviněný.

(2) Vrchní očistné komise jednají a usnášejí se v senátech, jež se skládají z předsedy vrchní očistné komise nebo jeho náměstka a čtyř přísedících. Při jejich složení jest dbáti toho, aby předseda a dva přísedící byli práva znalí. Nejméně dva členové vrchní očistné komise buďtež vzati z onoho oboru veřejné správy a, pokud možno, z oné zaměstnanecké kategorie (skupiny), k nimž náleží obviněný.

(3) Při sestavování senátů očistných komisí (vrchních očistných komisí) buď přihlíženo k tomu, aby předsedou byl podle možnosti občanský nebo vojenský soudce.

§ 6.
Jmenování členů očistných komisí.

(1) Předsedy a potřebný počet jejich náměstků a přísedících vrchních očistných komisí jmenuje vláda. Přísedící jsou jmenováni z řad zaměstnanců všech oborů veřejné správy a všech zaměstnaneckých kategorií na návrh příslušného ústředního úřadu.

(2) Předsedy a potřebný počet jejich náměstků a přísedících očistných komisí jmenuje ministr vnitra (na Slovensku orgán, který určí Slovenská národní rada) na návrh příslušného zemského národního výboru (na Slovensku orgánu, jejž určí Slovenská národní rada), a to ze zaměstnanců majících trvalé služební působiště v obvodu příslušné očistné komise (§ 4 odst. 2 až 4).

(3) Zaměstnanci jmenovaní členy očistných komisí pozbývají této funkce, nastane-li v jejich služebním přidělení nebo postavení změna, s níž odpadnou podmínky jmenování. Jinak členství v očistných komisích nelze odmítnouti.

(4) Za doby trestního soudního, disciplinárního (kárného, očistného) řízení zahájeného proti členu očistné komise nesmí se tento člen zúčastniti žádného jednání očistné komise. Skončí-li se řízení potrestáním, pozbude svého členství a buď na místo něho jmenován jiný zaměstnanec.

§ 7.
Sestavování senátů a delegování.

(1) Předsedové očistných komisí sestavují senáty pro dobu trvání těchto komisí. Zároveň určí pořadí, v němž ostatní členové komise nastupují do senátu jakožto náhradníci, zajde-li něco některého člena senátu.

(2) Není-li u některé očistné komise po ruce počet členů, kterých je třeba ke zřízení senátu, deleguje vrchní očistná komise k projednání věci jinou očistnou komisi.

(3) Totéž může nařídit na návrh obviněného zaměstnance, jsou-li zde důvody, pro které lze pochybovati o nepodjatosti příslušné očistné komise.

§ 8.
Podjatost a odmítnutí.

Pro vyloučení členů očistných komisí mají obdobnou platnost předpisy § 111 služební pragmatiky s tou změnou, že obviněný má právo ve třech dnech po doručení obsílky k ústnímu jednání odmítnouti jednoho člena senátu bez udání důvodů.

§ 9.
Postavení členů očistných komisí.

(1) Členství v očistných komisích je funkcí čestnou a členové těchto komisí vykonávají svůj úřad nezávisle. Výkon této funkce budiž příslušnými úřady umožněn. Členům očistných komisí dojíždějícím k jednání komise přísluší náhrada služebních výloh podle předpisů platných o služebních cestách státních zaměstnanců. Náklad na tyto služební výlohy se hradí z prostředků ministerstva vnitra.

(2) Před nastoupením úřadu složí členové očistných komisí slib, že budou plnit svůj úřad podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Tento slib složí členové vrchních očistných komisí do rukou ministra vnitra (na Slovensku do rukou orgánu, který určí Slovenská národní rada) a členové očistných komisí do rukou předsedy národního výboru, při němž jsou zřízeny.

(3) Členové očistných komisí jsou povinni zachovati úřední tajemství o tom, co se dověděli při výkonu svého úřadu.

§ 10.
Kárný zástupce.

(1) U každé očistné komise (vrchní očistné komise) působí k obhájení veřejných zájmů kárný zástupce s potřebným počtem náměstků.

(2) Kárné zástupce a jejich náměstky jmenuje ze zaměstnanců práva znalých a v místě bydlících u vrchní očistné komise vláda, u očistných komisí ministr vnitra (na Slovensku orgán, který určí

Slovenská národní rada), jenž se řídí při tom návrhy zemských národních výborů, na Slovensku orgánu, jejž určí Slovenská národní rada (§ 6, odst. 2). Ustanovení § 6, odst. 3 a 4 platí obdobně.

(3) Kární zástupci u očistných komisí jsou podřízeni kárnému zástupci u vrchní očistné komise a spolu s ním ministru vnitra (na Slovensku orgánu, který určí Slovenská národní rada). Ve věci samé se řídí pokyny úřadu (§ 15, odst. 1).

(4) Kárný zástupce musí býti slyšen před každým rozhodnutím očistné komise, aby hájil zájmy jemu svěřené.

(5) Ustanovení § 8 a § 9 odst. 3 platí obdobně.

§ 11.
Obhajování.

(1) K odpovědnosti pohnaný zaměstnanec má právo užívati v řízení před očistnými komisemi obhájce ze zaměstnanců v místním obvodu působnosti očistné komise v činné službě nebo ve výslužbě nebo z osob zapsaných v seznamu obhájců.

(2) Na žádost buď obviněnému zaměstnanci pro ústní jednání zřízen obhájce přednostou úřadu, u kterého jest očistná komise zřízena.

(3) Kromě případu v předcházejícím odstavci dotčeného nejsou zaměstnanci zavázáni převzíti obhajobu. V žádném případě nesmějí přijmouti odměnu a mají vůči obviněnému toliko nárok na náhradu nákladu v zájmu obhajování nutného a účelně učiněného.

(4) Obhájce je oprávněn vše, co k zastoupení obviněného za účelné pokládá, otevřeně přednésti a užívati zákonných obhajovacích prostředků. Jest zavázán zachovávati mlčenlivost o všech sděleních, která obdržel ve své vlastnosti jako obhájce.

Zvláštní povinnosti a práva

§ 12.

a) soudů, úřadů a jiných orgánů.

(1) Veškeré soudy, veřejné úřady a orgány jsou povinny oznámiti úřadu (§ 15, odst. 1) každou okolnost, již přísluší posuzovati očistné komisi a která vyšla nebo vyjde najevo během řízení u nich zavedeného.

(2) Též přednostové úřadů jsou povinni učiniti oznámení ve smyslu odstavce 1 o okolnostech svědčících o služebním přečinu zaměstnance (§ 2), o nichž se dověděli ve službě i mimo službu.

(3) Disciplinární komise (kárné orgány) jsou povinny zdržet se v kterémkoliv stádiu řízení jakéhokoliv dalšího jednání, zjistí-li se, že jde o provinění stihatelné před očistnými komisemi, a odstoupiti věc k projednání příslušné očistné komisi.

§ 13.

b) občanstva všeobecně.

(1) Každý, komu je známa nějaká okolnost svědčící o služebním přečinu (§ 2) veřejného zaměstnance, má právo to oznámiti úřadu (§ 15, odst. 1) nebo kárnému zástupci.

(2) Oznámení musí býti podepsáno podatelem a má obsahovati přesné označení okolností svědčících proti obviněnému zaměstnanci; a mají se připojiti nebo navrhnouti potřebné důkazy.

Anonymní oznámení a oznámení neodůvodněná nemají býti podkladem pro jednání podle tohoto dekretu.

(3) Vědomě nepravdivá udání, nezakládají-li přímo skutkovou podstatu zločinu křivého obvinění, se stíhají na návrh postiženého z moci úřední veřejnou obžalobou jako přečin podle zákona o ochraně cti, i kdyby jinak zakládala jen skutkovou podstatu přestupku.

§ 14.

c) zvláště vydati svědectví.

(1) Osoby vyslýchané mají postavení svědků před trestním soudem a musí o tom býti řádně poučeny před svým výslechem.

(2) Výslech je vždy nepřísežný.

(3) Křivá výpověď před očistnou komisí se trestá jako podvod podle §§ 197, 199a) trestního zákona.

§ 15.
Zavedení řízení - přípravné šetření.

(1) Očistná komise zahájí řízení na návrh (kárné oznámení) služebního úřadu. U příjemců odpočivných (zaopatřovacích) platů navrhne zahájení řízení úřad (orgán), který přiznal odpočivný (zaopatřovací) plat; není-li již takového úřadu (orgánu), úřad (orgán), na nějž přešla jeho působnost v osobních věcech zaměstnanců a jejich pozůstalých; není-li ani takového úřadu (orgánu), úřad (orgán), jehož likvidatura zařizuje výplatu odpočivných (zaopatřovacích) platů. Úřadem, který navrhuje zahájení řízení, je u příjemců darů a penzí z milosti příslušný ústřední úřad, popřípadě úřad (orgán) ústředním úřadem k tomu zmocněný, u příjemců odpočivných (zaopatřovacích) platů povolených podle volné úvahy úřad, který požitek povolil, a povolil-li jej kárný orgán disciplinární, kárná komise apod.) úřad, při němž je tento kárný orgán zřízen.

(2) Kárné oznámení nutno náležitě odůvodniti a označiti v něm všechny potřebné důkazy a listinné doklady. V oznámení buďtež uvedeny též údaje týkající se služebních, osobních a rodinných poměrů obviněného, případně jeho branného poměru [§ 30, odst. 2, písm. c)].

(3) Aby úřad navrhující zavedení kárného řízení mohl tak učiniti, provede předem potřebná šetření, zejména vyslechne svědky a obviněného. Obviněnému třeba umožniti, aby se vyjádřil k výsledkům šetření a popřípadě navrhl jeho doplnění. Obviněnému buď přesně označeno jednání jemu za vinu kladené a budiž mu dána příležitost, aby se v každém bodu obvinění ospravedlnil. Bezprostředně po sepsání jeho výpovědi buď mu zápis přečten a poskytnuta mu možnost oprav a doplňků. Vyhne-li se úmyslně výslechu, lze v šetření pokračovati i bez jeho slyšení.

(4) Úřad (odstavec 3) může dožádati soudy, státní a jiné úřady, aby provedly jednotlivý úkon šetření, nemůže-li jej pro vzdálenost nebo jinou překážku sám provésti. Dožádané soudy a úřady provedou úkon podle předpisů pro ně platných.

(5) Ustanovení § 119 odst. 4 a 5 služební pragmatiky platí přiměřeně.

(6) Provedl-li předběžné šetření již jiný orgán v rámci očisty veřejné správy, úřad použije výsledků tohoto šetření po případném doplnění podle předchozích ustanovení.

§ 16.
Obecné zásady řízení.

(1) Řízení je neveřejné.

(2) Řízení budiž stručné a rychlé. Lze je provésti i proti nepřítomným.

(3) Každý člen komise je zavázán hleděti k tomu, aby se zjistila pravda. Musí se proto dokonalé obeznámiti s každým případem, o němž hlasuje, a může sám činiti návrhy na doplnění šetření proti obviněnému i v jeho prospěch.

(4) Hlasování se děje prostou většinou hlasů, přičemž hlasují mladší členové před staršími; předseda hlasuje naposled. K uložení trestu podle § 3 odst. 1, A, č. 6 a B, písm. a), č. 4, je třeba jednomyslného usnesení.

(5) Obviněný a jeho obhájce mají právo během řízení nahlížeti do spisů a činiti si z nich výpisy; vyňaty jsou spisy tajné a poradní. Nahlížeti lze jen za úředního dozoru.

(6) Nedostaví-li se obviněný, ač byl řádně obeslán, není to na překážku pokračování v ústním jednání.

§ 17.
Řízení o kárném oznámení.

(1) Ke kárnému oznámení a spisům o předběžném šetření připojí svůj návrh kárný zástupce.

(2) Takto doplněné kárné oznámení i s doklady prozkoumá senát očistné komise a usnese se bez ústního jednání buď:

a) že (§ 15, odst. 1) má šetření doplniti,

b) že se řízení zastavuje, nebo

c) že se řízení přerušuje a spisy se postupují veřejnému žalobci u mimořádného lidového soudu nebo státnímu zastupitelství, nebo

d) že se věc postupuje příslušné očistné komisi, nebo

e) že se věc odkazuje k ústnímu jednání.

(3) Řízení se zastaví:

a) nevyšlo-li najevo nic závadného nebo

b) jestliže zaměstnanec ze služebního poměru vystoupil nebo zemřel.

(4) Řízení se může přerušiti až do právoplatného skončení řízení trestního, je-li nějaké v běhu nebo vznikne-li během řízení podezření trestního činu.

(5) Byla-li věc odkázána k ústnímu jednání, usnese se senát zároveň, které důkazy již provedené v přípravném vyšetřování se mají opakovati při ústním jednání.

Ústní jednání.

§ 18.

(1) Předsedovi senátu přísluší nařídit čas a místo ústního jednání. Jednání se může provésti i mimo sídlo očistné komise, jestliže se tím řízení urychlí.

(2) Obviněný musí k němu býti obeslán ve lhůtě alespoň osmi dní předem. V obsílce musí býti určitě uvedena obvinění a okolnosti, svědčící pro správnost těchto obvinění. Kromě toho se sdělí v obsílce obviněnému jména členů senátu s poučením o právu odmítnutí podle § 8 a o právu obhajoby podle § 11 a tohoto předpisu. Hodlá-li zaměstnanec použíti obhájce pro ústní jednání,

musí, pokud tak neučinil již během přípravného šetření, sděliti jeho jméno do 3 dnů po doručení obeslání, popřípadě v této lhůtě podati návrh ve smyslu § 11, odst. 2.

(3) Jednání řídí předseda. Člen senátu pověřený předsedou (zpravodaj) podá podrobnou zprávu o případu. Poté následuje výslech obviněného a svědků a přečtou se důkazy. Členové senátu a obviněný (obhájce) i kárný zástupce mají právo klásti otázky vyslýchaným osobám.

(4) O každém návrhu na doplnění šetření se musí rozhodnouti před skončením jednání.

(5) Po skončeném průvodním řízení přednese kárný zástupce své vývody a návrhy a poté obviněný i jeho obhájce. Obviněnému a případnému jeho obhájci budiž vždy uděleno závěrečné slovo.

§ 19.

(1) Ústní jednání je neveřejné. Obviněný může však žádati, aby byl dovolen přístup k líčení třem zaměstnancům, kterým důvěřuje.

(2) Porady a hlasování se konají v tajném zasedání.

(3) O ústním jednání buď sepsán protokol, který má obsahovati údaj o času a místu jednání a jména přítomných a vylíčiti postup jednání ve všech podstatných částech, zejména s udáním podstatného obsahu výpovědi osob slyšených při ústním jednání.

(4) O poradách a hlasování buď sepsán oddělený protokol. Oba protokoly buďte podepsány předsedou a zapisovatelem.

§ 20.
Rozhodnutí očistné komise.

(1) Očistné komise nejsou vázány osvobozovacími rozsudky řádných anebo jiných soudů nebo disciplinárními nálezy (usneseními) a rozhodují podle volného uvážení a podle nejlepšího vědomí a svědomí.

(2) Dospěje-li komise k přesvědčení, že obviněný není vinen, osvobodí ho. Osvobozující nález se zapíše v protokole o ústním jednání a vyhlásí se.

(3) Dospěje-li však komise k přesvědčení, že obviněný se provinil, usnese se na nálezu, kterým vysloví, že je vinen, a určí některý z trestů podle § 3 a stanoví, zda a pokud se zřetelem k návrhům předneseným potrestaným během řízení a k jeho majetkovým poměrům má obviněný hraditi náklady řízení. Nález o vině a trestu s podstatnými důvody se zapíše do protokolu o ústním jednání a sdělí se přítomnému obviněnému ústně i v písemném vyhotovení.

(4) Byl-li zaměstnanec pro tutéž skutkovou podstatu již potrestán, přihlédne k tomu očistná komise při výměře trestu.

(5) Písemné vyhotovení nálezu musí obsahovati označení očistné komise, den a místo ústního jednání, jména přítomných osob, nález a jeho důvody, podpis předsedy a zapisovatele a poučení o právu odvolacím.

§ 21.
Odvolání.

(1) Odvolání jest podati do patnácti dnů od doručení nálezu přímo u očistné komise, která nález vydala. Očistná komise je předloží do tří dnů příslušné vrchní očistné komisi, která o něm rozhodne s konečnou platností.

(2) Odvolání může podati obviněný (zákonný dědic), i kárný zástupce k pokynu úřadu (§ 15, odst. 1).

(3) Odvolání má odkladný účinek.

(4) O navrácení v předešlý stav platí obdobně ustanovení § 143 služební pragmatiky s tou změnou, že lhůta pro podání návrhu činí patnáct dnů.

§ 22.
Rozhodnutí vrchní očistné komise.

(1) Vrchní očistná komise

a) odmítne odvolání bez dalšího řízení, bylo-li odvolání podáno opožděně nebo osobou k odvolání neoprávněnou,

b) uloží doplnění šetření, je-li toho třeba,

c) zruší nález a nařídí očistné komisi nové provedení řízení, shledá-li podstatné vady v řízení před očistnou komisí,

d) osvobodí obviněného,

e) změní trest; změniti trest v neprospěch obviněného neb uznat obviněného vinným z přečinů, stran kterých byl očistnou komisí osvobozen, může komise jen v tom rozsahu, ve kterém se proti nálezu odvolal kárný zástupce,

f) zamítne odvolání.

(2) V případech uvedených pod písm. a), b) a c) předchozího odstavce rozhodne vrchní očistná komise bez ústního jednání; v ostatních případech může rozhodnouti bez ústního jednání jen, uzná-li to za vhodné. Jinak nařídí předseda vrchní očistné komise ústní jednání před touto komisí, pro něž platí stejná pravidla jako pro jednání v prvé stolici.

(3) Rozhodnutí vrchní očistné komise je konečné.

§ 23.
Výkon nálezu.

(1) Právoplatné nálezy očistných komisí provádějí příslušné osobní úřady, které také zařídí jich zápis do osobního (služebního) výkazu. U příjemců odpočivných (zaopatřovacích) platů provede výkon nálezu úřad (orgán), uvedený v § 15, odst. 1, pokud se týče úřad (orgán), jehož likvidatura zařizuje výplatu těchto platů.

(2) O tom, že nález nabyl moci práva, vyrozumí předseda příslušné očistné komise úřad, uvedený v odstavci 1.

§ 24.
Výmaz trestu.

Po uplynutí tří let, ode dne, kdy nález nabyl právní moci, avšak nikoliv před úplným výkonem uloženého trestu, může býti zápis vymazán k žádosti v osobním (služebním) výkazu, choval-li se zaměstnanec od toho času bezvadně. O žádostech za výmaz trestu rozhoduje příslušný ústřední úřad, u samosprávných zaměstnanců nejblíže vyšší dohlédací úřad. Tyto úřady jsou oprávněny povoliti, aby po další přiměřené lhůtě po výmazu trestu byla doba vyloučená z postupu dodatečně zcela nebo částečně do tohoto postupu započtena.

§ 25.
Obnova řízení.

(1) Obnovu řízení lze navrhnouti, vyskytly-li se po pravomoci nálezu nové okolnosti nebo důkazy, na základě kterých lze souditi, že by nález byl jinak vynesen, kdyby tyto okolnosti nebo důkazy byly senátu známy již před vynesením nálezu.

(2) Obnovu řízení může navrhnouti kárný zástupce, odsouzený zaměstnanec nebo jeho zákonní dědicové.

(3) Obnovu řízení povoluje bez ústního jednání očistná komise; v usnesení budiž uvedeno, do jaké míry a v kterých částech se nález povolením obnovy zrušuje. Proti rozhodnutí očistné komise lze se odvolati do 15 dnů k vrchní očistné komisi.

(4) Povolením obnovy se zahájí zároveň řízení znovu; pro obnovené řízení platí stejné předpisy jako pro řízení původní.

(5) Po zániku působnosti očistných komisí lze návrh na obnovu řízení podati před orgány, na něž přešla působnost těchto komisí (§ 32).

Suspense

§ 26.

(1) Očistná komise může kdykoliv suspendovati zaměstnance, proti němuž bylo zahájeno řízení, je-li to přiměřeno vzhledem k tíži služebního přečinu.

(2) Očistné komisi přísluší rovněž potvrzovati (rušiti) prozatímní suspensi vyslovenou pro činnost, k jejímuž stíhání je příslušná, a to na oznámení služebního úřadu, vyslovivšího suspensi. To se týká i suspense vyslovené před účinností dekretu.

(3) Ustanovení § 14 vládního nařízení ze dne 21. prosince 1938, č. 380 Sb., o úsporných opatřeních personálních zůstává nedotčeno.

§ 27.

(1) Suspense končí nejpozději právoplatným ukončením očistného řízení.

(2) Pominou-li dříve okolnosti, které způsobily suspensi zaměstnance, má ji očistná komise zrušiti.

§ 28.

(1) Očistná komise usnáší se o suspensi, jejím potvrzení nebo zrušení bez ústního jednání.

(2) Proti rozhodnutí očistné komise možno podati odvolání do 15 dnů po doručení. Odvolání nemá odkladného účinku.

§ 29.

Skončí-li řízení zastavením nebo osvobozujícím nálezem, zařídí se dodatečně započtení doby suspense a výplata zadržených částí služebních příjmů. Jinak rozhodne očistná komise v nálezu, zda a pokud se má doplatiti zadržený plat a zda a pokud je dobu suspense započísti pro zvýšení platu a pro nárok na výslužné (odbytné) a jeho výměru.

§ 30.
Předepsaná doručení.

(1) Zvláště se doručují zejména:

a) oznámení o zahájení řízení (§ 15),

b) usnesení o zastavení řízení (§ 17, odst. 3), o suspensi (§ 28, odst. 1), o povolení obnovy řízení (§ 25, odst. 3),

c) nálezy očistných komisí.

(2) Doručení podle odstavce 1 se provedou

a) služebnímu úřadu obviněného, a není-li tento úřad zároveň úřadem osobním, též osobnímu úřadu,

b) úřadu (orgánu), uvedenému v § 15, odst. 1 věty 2 a 3, u příjemců odpočivných (zaopatřovacích) platů, dále penzí a darů z milosti a odpočivných (zaopatřovacích) platů povolených podle volné úvahy,

c) ministerstvu národní obrany, je-li obviněný vojenským gážistou v záloze nebo poddůstojníkem nebo příslušníkem mužstva v činné službě nebo mimo činnou službu (§ 15 odst. 2),

d) kárnému zástupci,

e) obviněnému (potrestanému), jeho obhájci nebo jinému zmocněnci, případně zákonnému dědici.

(3) Doručení podle odstavce 2 písm. e), jakož i doručení úředních obsílek jsou platná, stala-li se osobně. Je-li pobyt obviněného neznám, stane se doručení platné uložením u přednosty posledního služebního úřadu, pokud se týče u úřadu (orgánu) uvedeného v § 15, odst. 1 věty 2 a 3.

§ 31.
Lhůty.

Lhůty podle tohoto dekretu počínají dnem následujícím po doručení. Začátek nebo běh lhůt není přerušován nedělemi, svátky nebo památnými dny. Připadne-li konec lhůty na neděli, svátek nebo památný den, končí lhůta nejbližším dnem všedním. Dny poštovní dopravy se nevčítají do lhůty.

§ 32.
Časové omezení činnosti očistných komisí.

Působnost očistných komisí končí dnem 31. března 1946. Případy v této lhůtě neskončené se postoupí příslušné disciplinární komisi (nebo jinému příslušnému kárnému orgánu), která v něm pokračuje podle předpisů tohoto dekretu. To se týká i řízení ve věcech příjemců odpočivných (zaopatřovacích) platů. Není-li takové disciplinární komise (kárného orgánu), postoupí se věc disciplinární komisi pro pragmatikální úředníky a zřízence při zemském národním výboru.

§ 33.

Tento dekret nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

David v. r.

Kopecký v. r.

Gottwald v. r.

Laušman v. r.

Široký v. r.

Ďuriš v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Pietor v. r.

Ursíny v. r.

gen. Hasal v. r.

Masaryk v. r.

Hála v. r.

gen. Svoboda v. r.

Dr. Šoltész v. r.

Dr. Ripka v. r.

Dr. Procházka v. r.

Nosek v. r.

Majer v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Clementis v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

gen. Dr. Ferjenčík v. r.

Dr. Stránský v. r.

Lichner v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.